

« zurück blättern vor »

TAKIELUNEK subst. m., ab 1904; auch *takelunek*; ‘Masten, Tauwerk und Besegelung eines Schiffes’ – ‘omasztowanie, olinowanie i ożaglowanie statku’: (1904) 1920 Zarus.Żegl. 81, DOR *Do takelunku statogo używa się dzisiaj wyłącznie lin drucianych, skręconych z drutów stalowych, z jedną lub kilku duszami konopnymi i tylko na najlżejszych statkach można jeszcze widzieć nieruchomy takelunek konopny.* ◦ 1951 Balc.Ocz. 201, DOR *Rzucamy kotwicę. Niestety, wiatr jest silny, a potężny takielunek “Zewu” stawia opór. Dryfujemy.* – nur DOR. ◊ **Var:** *takelunek* subst. m., (1904) 1920 Zarus.Żegl. 81, DOR – nur DOR (żegl.); *takielunek* subst. m., 1951 Balc. Ocz. 201, DOR – nur DOR. ◊ **Etym:** nhd. *Takelung* subst. f., ‘Gesamtheit der Segeleinrichtung eines Schiffes’, BRO. ◊ **Konk:** ↑*takielaż*.

« zurück blättern vor »